II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 17. juli 1986

om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af Portland cement med oprindelse i Den tyske demokratiske Republik, Polen og Jugoslavien

(86/344/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2176/84 af 23. juli 1984 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det europæiske økonomiske Fællesskab (1), særlig artikel 9,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter konsultation i det rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til nævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

(1) Kommissionen modtog i januar 1985 en klage indgivet af »kontaktudvalget« for Fællesskabets cementindustrier« på vegne af de nationale cementproducentorganisationer i Fællesskabet, der tegner sig for stort set hele produktionen i Fællesskabet af cement.

Klagen indeholdt beviser, som umiddelbart forekom overbevisende, for, at der fandt dumping sted, og at der i det mindste forelå en trussel om skade som følge heraf, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde iværksættelsen af en procedure for at fastslå, om de påståede faktiske omstændigheder forelå og kunne berettige iværksættelsen af eventuelle foranstaltninger. Kommissionen offentliggjorde derfor en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (2) om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende Fællesskabets import af Portland cement, henhørende under pos. ex 25.23 i den fælles toldtarif, med oprindelse i Den tyske demokratiske Republik, Polen, Spanien og Jugoslavien, og indledte en undersøgelse.

(2) Kommissionen underrettede officielt de eksportører og importører, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanter for Jugoslavien og klagerne og gav de direkte berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres mening skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt.

(3) Eksportørerne af den pågældende vare med oprindelse i Den tyske demokratiske Republik og Polen tilkendegav deres mening skriftligt og anmodede om at blive hørt mundtligt, hvilket blev imødekommet.

De jugoslaviske producenter/eksportører, der er omfattet af denne procedure, tilkendegav deres mening skriftligt og anmodede om at blive hørt mundtligt, hvilket blev imødekommet.

Nogle af importørerne af den pågældende vare fra de lande, der er omfattet af denne procedure, tilkendegav deres mening skriftligt, men kun nogle få anmodede om at blive hørt mundtligt, og disse anmodninger blev imødekommet.

(4) En dansk forbruger af den pågældende vare redegjorde for sine synspunkter over for Kommissionen.

(1) EFT nr. L 201 af 30. 7. 1984, s. 1.

(2) EFT nr. C 84 af 2. 4. 1985, s. 5.

(5) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en foreløbig afgørelse, og aflagde kontrolbesøg hos :

a) *Producenter i Fællesskabet*

Danmark : Aalborg Portland, Aalborg,

Forbundsrepublikken Tyskland :

— Alsen-Breitenburg Zement- und Kalkwerke GmbH, Hamburg,
— Nordcement AG, Hannover,
— Teutonia Zementwerk AG, Hannover,

Irland : Irish Cement Ltd, Dublin,

Italien :

— Italcementi SA, Bergamo,
— Friulana Cementi Spa, Travesio,
— Savic Sementeria di Cadola Spa, Belluno,
— Cementeria di Monselice Spa, Bergamo,
— Cementi Verona Spa, Verona,
— Cementi Piave Spa, Treviso,

Det forenede Kongerige :

— Blue Circle Industries PLC, Aldermaston,
— RTZ Cement Ltd, Peterborough,
— The Rugby Portland Cement PLC, Rugby,

b) *Producenter/eksportører*

Spanien :

— Cementos Rezola SA, San Sebastian,
— Cementos Alfa SA, Santander,
— Cementos del Norte SA, Madrid,
— Cementos Portland de Limona SA, Bilbao,
— Cementos Portland SA, Pamplona,
— Corporation Noroeste SA, Vigo,
— Tudela Veguin SA, Oviedo,
— Tracoisa SA, Madrid,

Jugoslavien :

— Salonit Anhovo, Nova Gorizia,
— RO Astra Tvornica Cementa, Umag,
— RO Tvornica Portland Cementa, Koromacno ;

c) *Importører i Fællesskabet*

Danmark :

BC Industricement APS, Roskilde, bistået af repræsentanter for NIC AB (Helsingborg),

Irland :

— O'Brien Ltd, New Ross,
— Irish Agricultural Wholesale Society Ltd, Dublin ;

d) *Andre selskaber*

Babcock Hydro-Pneumatics Ltd (London, som havde medvirket ved projekteringen og bygningen af Rostock-terminalen (Den tyske demokratiske Republik).

Axel Johnson gruppen (Stockholm) og Skandinaviske Cement AB (Stockholm) som begge er impliceret i handelen med den pågældende vare med oprindelse i Den tyske demokratiske Republik.

(6) De græske producenter der tegner sig for ca. 11 % af produktionen i Fællesskabet af cement, trak under proceduren sin støtte til klagen tilbage, hovedsagelig fordi det ansås for usandsynligt at den påståede dumpingimport udgjorde en trussel om skade for dem.

(7) Hvad angår importen af den pågældende vare med oprindelse i Spanien, er proceduren blevet videreført efter den 1. januar 1986 efter artikel 380, stk. 3, i tiltrædelsesakten vedrørende Spanien og Portugal.

(8) Undersøgelsen vedrørende dumping og prisunderbud omfattede perioden fra den 1. oktober 1984 til den 31. marts 1985. For så vidt angår spørgsmålet om skade eller trussel herom er der i overvejende grad ikke taget hensyn til de faktiske omstændigheder, der er konstateret efter den 31. marts 1985.

B. DUMPING

A) Den tyske demokratiske Republik

Normal værdi

(9) For at fastslå, om der var tale om dumpingimport fra Den tyske demokratiske Republik, måtte Kommissionen tage hensyn til at dette land ikke har markedsøkonomi, og Kommissionen måtte derfor basere sin afgørelse på den normale værdi i et land med markedsøkonomi. Klageren havde i den forbindelse foreslået det spanske marked. Som følge af manglende samarbejde fra de spanske producenters side var det dog ikke muligt at foretage en korrekt fastlæggelse af den normale værdi i Spanien. Kommissionen overvejede derfor at fastlægge den normale værdi i Jugoslavien som er det andet land med markedsøkonomi, der er omfattet af denne procedure. Eksportøren af varer med oprindelse i Den tyske demokratiske Republik underrettedes af Kommissionen om dette valg og fremsatte ikke bemærkninger hertil.

Kommissionen finder det godtgjort, at de pågældende producenter i både Jugoslavien og Den tyske demokratiske Republik anvender sammenlignelige produktionsprocesser, og at der i begge lande fremstilles varer af en sammenlignelig kvalitet.

Kommissionen fastslog derfor, at det ville være hensigtsmæssigt og ikke urimeligt at fastsætte den normale værdi på grundlag af hjemmemarkedspriserne i Jugoslavien for den varetype, der kunne sammenlignes med den varetype, der har oprindelse i Den tyske demokratiske Republik. Det konstateredes, at den normale værdi i Jugoslavien i undersøgelsesperioden forblev uændret på et bestemt niveau mellem den 1. oktober og den 26. december 1984 og på et andet niveau mellem den 27. december 1984 og den 31. marts 1985.

Eksportpris

(10) Eksportpriserne blev fastlagt på grundlag af de priser, der faktisk var betalt for de varer, der solgtes til eksport til Fællesskabet.

Sammenligning og dumpingmargen

(11) Ved sammenligningen af den normale værdi med eksportpriserne tog Kommissionen i fornødent omfang hensyn til forskelle i salgsbetingelser og -vilkår, såsom transportomkostninger og betalingsbetingelser.

(12) Eksportprisen ab fabrik for hver enkelt transaktion er blevet sammenlignet med den normale værdi i den periode, i hvilken den pågældende transaktion fandt sted.

Den vejede gennemsnitlige dumpingmargen beregnet således andrager 34 % opgjort cif Fællesskabets grænse, og dumpingmargenen er lig med forskellen mellem den fastsatte normale værdi og prisen ved eksport til Fællesskabet.

b) **Polen**

Normal værdi

(13) For at fastslå, om der var tale om dumpingimport fra Polen, måtte Kommissionen tage hensyn til, at dette land ikke har markedsøkonomi, og Kommissionen måtte derfor basere sin afgørelse på den normale værdi i et land med markedsøkonomi. Klageren havde i den forbindelse foreslået det spanske marked. Som følge af manglende samarbejde fra de spanske producenters side var det dog ikke muligt at foretage en korrekt fastlæggelse af den normale værdi i Spanien. Kommissionen overvejede derfor at fastlægge den normale værdi i Jugoslavien, som er det andet land med markedsøkonomi, der er omfattet af denne procedure. Eksportøren af varer med oprindelse i Polen underrettedes af Kommissionen om dette valg og fremsatte ikke bemærkninger hertil.

Kommissionen finder det godtgjort, at de pågældende producenter i både Jugoslavien og Polen anvender sammenlignelige produktionsprocesser, og at der i begge lande fremstilles varer af en sammenlignelig kvalitet.

Kommissionen fastslog derfor, at det ville være hensigtsmæssigt og ikke urimeligt at fastsætte den normale værdi på grundlag af hjemmemarkedspriserne i Jugoslavien for den varetype, der kunne sammenlignes med den varetype, der har oprindelse i Polen. Det konstateredes, at den normale værdi i Jugoslavien i undersøgelsesperioden forblev uændret på et bestemt niveau mellem den 1. oktober og den 26. december 1984 og på et andet niveau mellem den 27. december 1984 og den 31. marts 1985.

Eksportpris

(14) Eksportpriserne blev fastlagt på grundlag af de priser, der faktisk var betalt for de varer, der solgtes til eksport til Fællesskabet.

Sammenligning og dumpingmargen

(15) Ved sammenligningen af den normale værdi med eksportpriserne tog Kommissionen i fornødent omfang hensyn til forskelle i salgsbetingelser og -vilkår, såsom transportomkostninger og betalingsbetingelser.

(16) Eksportprisen ab fabrik for hver enkelt transaktion er blevet sammenlignet med den normale værdi i den periode, i hvilken den pågældende transaktion fandt sted.

Den vejede gennemsnitlige dumpingmargen beregnet således andrager 54 % opgjort cif Fællesskabets grænse, og dumpingmargenen er lig med forskellen mellem den fastsatte normale værdi og prisen ved eksport til Fællesskabet.

c) **Jugoslavien**

Normal værdi

(17) Den normale værdi blev foreløbigt fastlagt på grundlag af hjemmemarkedspriserne hos de berørte producenter, som eksporterede den pågældende varetype til Fællesskabet, og som fremlagde tilstrækkelige beviser vedrørende de priser, der faktisk betaltes i almindelig handel for Portland cement bestemt for forbrug i Jugoslavien.

Det konstateredes, at den normale værdi i undersøgelsesperioden forblev uændret på et bestemt niveau mellem den 1. oktober og den 26. december 1984 og på et andet niveau mellem den 27. december 1984 og den 31. marts 1985.

Eksportpris

(18) Eksportpriserne blev fastlagt på grundlag af de priser, der faktisk var betalt for de varer, der solgtes til eksport til Fællesskabet.

Sammenligning og dumpingmargen

(19) Ved sammenligningen af den normale værdi med eksportpriserne til Fællesskabet tog Kommissionen i fornødent omfang hensyn til forskelle i salgsbetingelser og -vilkår, såsom transportomkostninger, betalingsbetingelser og provisioner.

(20) Eksportprisen ab fabrik for hver enkelt transaktion er blevet sammenlignet med den normale værdi i den periode, i hvilken den pågældende transaktion fandt sted.

Den vejede gennemsnitlige dumpingmargen beregnet således andrager for både RO Astra Tvornica Cementa og RO Tvornica Portland Cementa 25 % opgjort cif Fællesskabets grænse, og dumpingmargenen er lig med forskellen mellem den fastsatte normale værdi og prisen ved eksport til Fællesskabet.

C. SKADE

(21) For så vidt angår den skade, som påstås forårsaget af dumpingimporten, fremgår det af de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, at indførslen i Fællesskabet i sin sammensætning pr. 31. december 1985 fra Den tyske demokratiske Republik, Polen, Spanien og Jugoslavien af den pågældende vare, undtagen Forbundsrepublikken Tysklands import fra Den tyske demokratiske Republik, steg fra 165 397 tons i 1981 til 552 101 tons i 1984 med en deraf følgende forøgelse af disse landes samlede markedsandel fra 0,13 % i 1981 til 0,47 % i 1984.

(22) Hvad angår videresalgspriserne for de importerede varer, konstateredes det, at de i undersøgelsesperioden var væsentlig lavere end de mest berørte fællesskabsproducenters priser.

De konstaterede prisunderbud androg;

— Det forenede Kongeriges import af den pågældende vare med oprindelse i:

  — Den tyske demokratiske Republik: indtil 19 %
  — Polen: indtil 5 %
  — Spanien: indtil 19 %;

— Irlands import af den pågældende vare med oprindelse i:

  — Den tyske demokratiske Republik: indtil 14 %
  — Spanien: indtil 21 %;

— Danmarks import af den pågældende vare med oprindelse i:

  — Den tyske demokratiske Republik: indtil 6 %
  — Polen: indtil 6 %;

— Forbundsrepublikken Tysklands import af den pågældende vare med oprindelse i Polen: indtil 35 %;

— Italiens import af den pågældende vare med oprindelse i Jugoslavien: indtil 7 %.

(23) For så vidt angår dumpingimportens eventuelle indvirkning på producenternes situation i Fællesskabet i dets sammensætning pr. 31. december 1985, må der tages hensyn til følgende faktorer:

a) fællesskabsproducenternes produktion faldt mellem 1981 og 1984 i alle medlemsstater (bortset fra Grækenland) med gennemsnitligt 13 %, bortset fra Det forenede Kongerige, hvor den steg med 6 %,

b) de fleste af fællesskabsproducenternes udnyttelse af produktionskapaciteten faldt mellem 1981 og 1984, dog ikke i Det forenede Kongerige,

c) da den pågældende vare ikke er egnet til oplagring af store mængder, er det rimeligt at antage, at salgstallene følger udviklingen i produktionstallene,

d) for producenterne i Fællesskabet i sin sammensætning pr. 31. december 1985 faldt markedsandelen i Fællesskabet fra 99,74 % i 1981 til 99,39 % i 1984,

e) antallet af beskæftigede hos de pågældende fællesskabsproducenter i Det forenede Kongerige, Irland, Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland og Italien gik ned med 17 % mellem 1981 og 1984,

f) nogle af fællesskabsproducenterne var ikke i stand til at hæve deres salgspriser i et forsøg på at følge den generelle udvikling med stigende priser, og nogle indrømmede særlige rabatter eller længere betalingsfrister,

g) for de fleste af de berørte fællesskabsproducenter i Det forenede Kongerige, Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland og Italien var der tale om en positiv udvikling i rentabiliteten i perioden fra 1981 til 1984; for den eneste producent i Irland var der dog tale om en negativ udvikling i rentabiliteten.

(24) Kommissionen finder, at for så vidt som der for de under nr. 23 nævnte faktorer var tale om en negativ udvikling, skyldes dette hovedsagelig andre faktorer end dumpingimporten, såsom:

a) en betydelig nedgang i efterspørgslen efter den pågældende vare i en række medlemsstater som følge af lavkonjunkturen i byggesektoren,

b) omstrukturering og rationalisering af nogle af de største af de berørte producentvirksomheder i Fællesskabet, hvilket har ført til en indskrænkning i antallet af producenter og produktionsanlæg og til en nedgang i beskæftigelsen,

c) omkostninger i forbindelse med betydelige investeringer, som producenterne i nogle medlemsstater har foretaget i tilknytning til overgang fra olie- til kulenergi og ny teknologi,

d) konkurrence hidrørende fra samhandelen med den pågældende vare inden for Fællesskabet, som i perioden fra 1981 til 1984 var betydeligt større end importen fra tredjelande.

(25) Da de fleste af fællesskabsproducenternes rentabilitet, som de påstod i denne sektor udgjorde den vigtigste faktor, der skulle tages op til vurdering efter artikel 4 i forordning (EØF) nr. 2176/84, ikke i almindelighed forringedes på trods af en negativ udvikling i en

række andre kriterier, finder Kommissionen, navnlig i betragtning af dumpingimportens meget beskedne markedsandel, at dumpingimporten ikke på baggrund af udviklingen i ovennævnte faktorer kan anses for at have forårsaget væsentlig skade for producenterne af den pågældende vare i Fællesskabet i sin sammensætning pr. 31. december 1985.

På grundlag af ovennævnte omstændigheder er det endvidere opfattelsen, at andre faktorer end dumpingimporten øvede indflydelse på fællesskabsproducenternes situation, og at der derfor ikke kan fastslås nogen klar årsagssammenhæng mellem dumpingimporten og fællesskabsproducenternes situation.

D. TRUSSEL OM SKADE

(26) Med henblik på at undersøge, om det kunne konstateres, at der forelå en trussel om skade, vurderedes det, om en ændring i omstændighederne, som kunne skabe en situation, i hvilken dumpingimporten ville forårsage væsentlig skade, klart kunne forudses og var overhængende.

(27) Kommissionen undersøgte derfor produktionskapaciteten hos de pågældende eksportlandes producenter, deres reserveproduktionskapacitet, deres eksport til Fællesskabet og andre lande, stigningstakten for deres eksport til Fællesskabet, deres eksportfaciliteter, deres importfaciliteter i Fællesskabet og sandsynligheden for, at betydelige mængder af den pågældende vare i fremtiden vil blive indført i Fællesskabet og medføre væsentlig skade for en betydelig del af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

a) Resultaterne af undersøgelsen vedrørende producenter/eksportører i Den tyske demokratiske Republik

(28) Produktionskapaciteten i Den tyske demokratiske Republik blev anslået til 12 000 000 tons, og eksporten til tredjelande uden for Fællesskabet androg ca. 500 000 tons om året.

(29) En ny terminal med en anslået årskapacitet på 1 000 000 tons blev oprettet i Rostock (Den tyske demokratiske Republik) i 1984, hvor den også var driftsklar. Anlæggene i Rostock gør det muligt at laste skibe med en kapacitet på mindst 15 000 tons. Den lagerkapacitet, der var til rådighed i Rostock i referenceperioden, blev anslået til 6 800 tons.

(30) I 1983 undertegnede Limex, eneeksportøren af den pågældende vare i Den tyske demokratiske Republik, en kontrakt med et handelsselskab i Det forenede Kongerige om det fremtidige salg via Rostock-terminalen til Det forenede Kongerige og Irland. Kontrakten lød på følgende mængder .....(1) tons i 1984, ... tons i 1985 og ..... tons i 1986. Der var også fastsat bestemmelse om forlængelse af kontraktens gyldighedsperiode med to år. Ifølge kontrakten indrømmedes handelsselskabet eneret til import af cement i bulkladninger og store sække (1 500 kg pr. sæk) til kontraktområdet. Kontrakten åbnede også mulighed for reeksport til andre markeder.

(31) For så vidt angår import til Det forenede Kongerige af den pågældende vare i små sække, solgte Limex til mindst seks importører, som var i stand til at distribuere varen i hele landet, og som havde udviklet en regelmæssig kundeservice.

(32) Limex undertegnede også en kontrakt med et stort irsk kooperativ bestående af et stort antal landbrugskooperativer med en samlet efterspørgsel på ca. 100 000 tons pr. år. Hidtil har den importerede vare kun dækket en fjerdedel af deres behov. Lagerkapaciteten anslås at være 3 000 tons.

(33) Endvidere undertegnede Limex en kontrakt med en stor skandinavisk handelskoncern, på grundlag af hvilken sidstnævnte blev køber uden eneret af den pågældende vare, i det mindste i bulkladninger til Danmark. Afsætningen af de varer, der indførtes i Danmark, blev varetaget af et andet skandinavisk selskab.

(34) Hvad angår salget til det belgiske og det nederlandske marked, blev der undertegnet en kontrakt om levering i 1985 af 10 000 tons til hver af disse medlemsstater. Den belgiske importør har en lagerkapacitet på mindst 2 000 tons.

b) Resultaterne af undersøgelsen vedrørende producenter/eksportører i Polen

(35) Det anlås, at produktionskapaciteten i Polen for den pågældende vare andrager ca. 20 000 000 tons pr. år. Det anslås dog, at den faktiske produktion i 1984 kun nåede op på 13 000 000 tons, således at der findes en ret betydelig uudnyttet kapacitet.

(36) Den samlede eksport af den pågældende vare fra Polen anslås at være steget fra 485 000 tons i 1981 til 600 000 tons i 1984, selv om der ifølge kontrakter og nationalplan skulle have været eksporteret langt større mængder.

(37) For så vidt angår eksport til Fællesskabet, undertegnede Minex, der er den eneste eksportør af denne vare, som Kommissionen er bekendt med, flere kontrakter med udenlandske selskaber.

(38) Med henblik på at levere til Det forenede Kongerige og Danmark undertegnede Minex en langtidskontrakt med NIC AB om eneforhandling; dette er et svensk selskab, der er forretningsmæssigt forbundet med en af de største cementvirksomheder i verden.

(1) I den offentliggjorte udgave af denne beslutning udelades visse af tallene herefter i medfør af bestemmelserne i artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 2176/84 om bevarelse af forretningshemmeligheder.

Med hensyn til Det forenede Kongerige undertegnede begge selskaber i 1982 en kontrakt om levering af et minimum på 200 000 tons pr. år. Dette mål er imidlertid ikke nået. Det var også fastsat, at NIC skulle sørge for og finansiere udstyr og mandskab til lastning af skibe. Endvidere skulle NIC organisere transport til og i Det forenede Kongerige.

I Grimsby råder NIC (UK), som er associeret med det svenske selskab, over en terminal, som gør det muligt at importere mindst 100 000 tons, pr. år, og en lagerkapacitet på 10 000 tons. Der er oprettet et distributionsnet, som gør det muligt regelmæssigt at levere til kunder i forskellige dele af Det forenede Kongerige. Selskabet kan også bistå kunderne i tekniske spørgsmål.

En kontrakt indgået i 1985 til supplering af den oprindelige kontrakt fra 1982 indeholder bestemmelse om levering af 70 000 tons af den pågældende vare i store sække (1 500 kg pr. sæk). Allerede i 1984 markedsførte NIC aktivt salget af denne vare i små sække (50 kg pr. sæk).

Hvad angår det skandinaviske marked (herunder Danmark), undertegnede Minex i 1982 en kontrakt med NIC AB med en gyldighedsperiode til mindst den 31. december 1985. En kontrakt indgået i 1985 til supplering af den oprindelige kontrakt fra 1982 indeholder bestemmelse om levering af 30 000 tons i bulkladninger. Selskabet er også ansvarligt for sø- og jernbanetransport til Danmark. Til modtagelse af cement i Danmark byggede selskabet en silo i Køge (DK) med en kapacitet på knap 1 400 tons, som blev taget i brug i begyndelsen af 1985. Selskabet udviklede endvidere nære forretningsforbindelser med sin kunde, som oprindeligt var et transportselskab.

(39) Med henblik på levering til Forbundsrepublikken Tyskland undertegnede Minex i 1984 en langtidskontrakt med HGS Baustoffe GmbH, Forbundsrepublikken Tyskland (i det følgende benævnt »HGS« om levering af mindst 1 000 000 tons af den pågældende vare i bulkladninger i perioden fra 1985 til 1989. Ifølge gennemførelseskontrakten for 1985 skulle der leveres 185 000 tons til HGS. Dette selskab chartrede et skib til transport af denne vare til Forbundsrepublikken Tyskland, hvor det i Hamburg har en silo med en kapacitet på 2 000 tons. Selskabets kunde i Vest-Berlin har en lagerkapacitet på 1 300 tons.

c) Resultaterne af undersøgelsen vedrørende producenter/eksportører i Jugoslavien

(40) Den samlede jugoslaviske produktion af den pågældende vare faldt i perioden fra 1981 til 1984 fra 9 613 700 tons til 9 031 900 tons. Salget på hjemmemarkedet faldt i samme periode fra 8 862 576 tons til 8 453 289 tons. Den samlede eksport steg i nævnte periode fra 716 450 tons til 1 082 329 tons (hovedsagelig til Egypten og Italien), dvs. med 51 %.

(41) De tre jugoslaviske producenter/eksportører, om hvem det blev påstået, at de havde eksporteret den pågældende vare til Italien til dumpingpriser, har en produktionskapacitet på 1 610 000 tons pr. år. Deres produktion og salg steg i perioden fra 1981 til 1984 med 2 %, og deres samlede eksport steg i samme periode fra 64 932 tons til 295 395 tons.

(42) Salonit Anhovo har en lagerkapacitet på 45 000 tons (tre siloer på hver 15 000 tons) ved fabrikken. Hidtil har eksporten til Italien alene fundet sted i bulkladninger pr. lastbil. Markedet for levering i sække ansås for uinteressant. Repræsentanter for Salonit Anhovo erkendte, at det i princippet er muligt at eksportere til Italien pr. jernbane, men at dette gør det påkrævet at bygge en silo i Italien. Et sådant projekt var endnu ikke planlagt.

Den 30. oktober 1981 undertegnede Salonit Anhovo en eneforhandlingskontrakt med en italiensk importør, Mark. På grundlag af denne kontrakt blev der leveret ... tons i 1981, ... tons i 1982, ... tons i 1983, ... tons i 1984 og ..... tons i de første tre måneder af 1985. Ifølge de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, er kontrakten fortsat i kraft.

Salonit Anhovo har imidlertid også leveret 8 000 til 9 000 tons årligt til et andet selskab, Simek, med henblik på at levere til et konsortium af cementproducenter, og yderligere 5 000 tons til en producent af cementrør i Italien.

(43) RO Tvornica Portland Cementa (Koromacno) eksporterede kun cement af puzzolano-kvaliteten til Italien, som ikke er omfattet af undersøgelsen. Den 13. april 1984 blev der undertegnet en kontrakt mellem dette jugoslaviske selskab, et eksportselskab, et transportselskab og en italiensk importør, Marex, ifølge hvilken der skulle leveres 20 000 tons puzzolano-cement pr. år.

(44) RO Astra Tvornica Cementa (Umag) indgik en aftale med Marex om levering af 20 000 tons af den pågældende vare i 1983. Den 3. august 1984 undertegnede samme jugoslaviske producent, et eksportselskab og en italiensk importør en kontrakt vedrørende en årlig leverance på 60 000 tons OPC- og puzzolanocement (i sække eller bulkladninger).

(45) Den 18. september 1984 paraferedes en aftale mellem de berørte jugoslaviske producenter/eksportører og de italienske cementproducenter i Veneto-Friuli-området i nærheden af den jugoslavisk-italienske grænse med henblik på levering af maksimalt

75 000 tons pr. år. Det forventedes, at kontrakten skulle træde i kraft den 1. januar 1985 og være gyldig i fire år. Endvidere indeholdt kontrakten bestemmelse om, at eksportprisen for den jugoslaviske vare skulle ligge under prisen på det italienske marked, hvis de italienske myndigheder gav bemyndigelse til prisstigninger. Simek, som er et blandet selskab, hvor italienske selskaber ejer 51 % af aktiekapitalen og jugoslaviske selskaber 49 %, skulle optræde som mellemmand. Kontrakten indeholdt også en bestemmelse om, at parterne ikke under påberåbelse af en eventuel antidumpingprocedure kunne undlade at opfylde deres forpligtelser i henhold til kontrakten. På trods af stærkt pres fra de italienske selskabers side mod de jugoslaviske producenter blev aftalen aldrig endelig indgået.

(46) Den 30. april 1985 undertegnede de tre af undersøgelsen omfattede jugoslaviske producenter/eksportører en aftale med flere italienske selskaber, ifølge hvilken Unical, der ejes af Unicem, en af de største cementproducenter i Italien, og Calcestruzzi, idet hver ejer 50 % af af aktiekapitalen, skal optræde som eneimportør af .....tons jugoslavisk cement til Italien pr. år. Denne kontrakt skulle anses for at afløse alle kontrakter, der tidligere var indgået med italienske importører. Den trådte i kraft den 30. april 1985 og er gyldig i fem år.

Ifølge Unical og Unicem forventes førstnævnte at optræde uafhængigt af aktionærerne. Kommissionen fik ikke forelagt en kopi af kontrakten herom mellem de to aktionærer på trods af, at Kommissionen flere gange udtrykkeligt anmodede om det.

Kontrakten med Unical suppleredes ved en aftale af 30. april 1985 mellem de tre jugoslaviske producenter, ifølge hvilken de teoretisk set skal bidrage med henholdsvis 55 %, 30 % og 15 % af de pågældende mængder. I praksis er det imidlertid kun Salonit Anhovo, der rent faktisk skal eksportere til Italien. Salonit Anhovo og de øvrige to producenter undertegnede særskilte kontrakter om gennemførelsen af hovedaftalen.

d) Eksporten af dumpingvarerne til Fællesskabet og stigningstakten herfor

(47) Dumpingimporten fra Den tyske demokratiske Republik, Polen, Spanien og Jugoslavien til Fællesskabet i sin sammensætning pr. 31. december 1985 steg med 68 % i perioden fra 1981 til 1984, svarende til en samlet markedsandel i Fællesskabet i 1984 for den pågældende vare med oprindelse i disse fire lande på kun 0,47 % (heri ikke medregnet Forbundsrepublikken Tysklands import fra Den tyske demokratiske Republik).

e) Sandsynligheden for øget eksport af dumpingvarerne til Fællesskabet

i) Import af varer med oprindelse i Den tyske demokratiske Republik

(48) Umiddelbart efter undertegnelse af kontrakten i 1983 mellem Limex og handelsselskabet (jf. nr. 30), undertegnede en af de tre producenter af den pågældende vare i Det forenede Kongerige en såkaldt »back to back«-kontrakt med sidstnævnte og overtog handelsselskabets rettigheder og forpligtelser. I april 1985 undertegnedes der en supplerende kontrakt mellem den britiske producent, handelsselskabet og agenten for Limex, hovedsagelig fordi den oprindelige kontrakt ikke var blevet gennemført som forudset (eksportøren havde ikke været i stand til at levere de oprindeligt aftalte mængder, og producenten i Det forenede Kongerige havde ikke tilstrækkelig efterspørgsel efter varen). Selv om Limex stadig betragter leveringen af ..... tons årligt som målet, skal der ifølge den nye kontrakt kun leveres ..... tons pr. år indtil oktober 1987. Endvidere omfatter den også levering af cement i små sække (50 kg), men ikke på grundlag af en eneret.

(49) Ifølge 1983-kontrakten med Limex kunne den pågældende producent i Det forenede Kongerige omdirigere al import af cement i bulkladninger og i store sække, som udgør hovedparten af salget af den pågældende vare på det britiske marked, fra hjemmemarkedet, og dette vil han formentlig fortsat kunne gøre. Endvidere gør den supplerende kontrakt fra 1985 det muligt for samme producent også i en vis udstrækning at kontrollere importen af denne vare i små sække til Det forenede Kongerige og Irland.

(50) Kommissionen er ikke i besiddelse af oplysninger, hvoraf det fremgår, at den danske import fra Den tyske demokratiske Republik direkte eller indirekte gennem de i nr. 33 nævnte skandinaviske selskaber kan forventes at stige væsentligt ud over niveauet i 1984, hvor markedsandelen var 0,52 %.

(51) Importen af den pågældende vare til Forbundsrepublikken Tyskland, hvor den tegnede sig for en markedsandel på 1,82 % i 1984, hvilket er betydeligt højere end noget andet lands markedsandel i denne medlemsstat for denne vare, anses for at være et led i den tyske indenrigshandel og er derfor ikke omfattet af denne procedure. Endvidere har tyske producenter ikke indgivet klage over denne import.

(52) Importen af den pågældende vare til Benelux er begrænset ved et kontingent, som fastsættes i henhold til en fællesskabsprocedure.

(53) Der har ikke været tale om import til Frankrig eller Italien, og der er intet der tyder på, at import til disse medlemsstater vil finde sted i fremtiden.

ii) Import af varer med oprindelse i Polen

(54) Importen til Det forenede Kongerige, hvor der blev gjort en betydelig indsats for at vinde indpas på markedet, tegnede sig i 1984 kun for en markedsandel på 0,40 %. Selv om målet på 200 000 tons var blevet nået i 1984, ville markedsandelen kun have udgjort 1,5 %.

(55) Importen til Danmark, en anden medlemsstat, som det i nr. 38 nævnte skandinaviske selskab koncentrerede sine bestræbelser om, nåede i 1984 en markedsandel på 1,34 %. Selv om importen var nået op på 30 000 tons (jf. nr. 38), ville markedsandelen kun have udgjort 2,2 %.

(56) Ifølge de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, indgik de vigtigste af de pågældende producenter i Forbundsrepublikken Tyskland i et fællesforetagende, der erhvervede 50 % af aktiekapitalen i importselskabet »HGS«. Endvidere ser det ud til, at producenterne har indgået arrangementer, det gør det muligt for dem at kontrollere distribution og afsætning af varen i fremtiden.

(57) Der har ikke været tale om import til andre medlemsstater, og der er intet der tyder på, at import til andre medlemsstater vil finde sted i fremtiden.

iii) Varer med oprindelse i Jugoslavien

(58) Importen til Italien i 1984 tegnede sig for en markedsandel på 0,44 %. Selv om der i de første ni måneder af 1985 importeredes 218 000 tons, ville denne import svare til en andel af markedet i Italien på kun 0,56 %. Endvidere har italienske producenter som nævnt ovenfor allerede taget skridt til at begrænse den fremtidige import.

(59) Der har ikke været tale om nogen væsentlig import til andre medlemsstater, og der er intet der tyder på, at import til andre medlemsstater vil finde sted i fremtiden.

f) Resultaterne af undersøgelsen af påstanden om tab af andre afsætningsmarkeder

(60) De antidumpingforanstaltninger, som Norge ved henstilling af 13. juli 1984 traf vedrørende importen af den pågældende vare med oprindelse i Den tyske demokratiske Republik, og som eventuelt kunne have medført en omlægning af eksporten til Fællesskabet, ophævedes i december 1985.

(61) De svenske myndigheder har ikke formelt truffet foranstaltninger mod importen af den pågældende vare med oprindelse i Den tyske demokratiske Republik og Polen. Disse lande har blot indgået aftale om frivillig begrænsning af eksporten, hvorefter eksporten til Sverige ikke måtte overstige ..... tons pr. år. Kommissionen finder, at disse mængder i betragtning af de to landes samlede produktionskapacitet ikke indebærer nogen væsentlig risiko for omlægning af eksporten til Fællesskabet.

(62) I betragtning af, at den samlede jugoslaviske eksport af den pågældende vare steg fra 716 450 tons i 1981 til 1 082 329 tons i 1984, og at de af denne procedure omfattede tre jugoslaviske selskabers eksport til lande uden for Fællesskabet steg fra 0 ton i 1981 til 175 000 tons i 1984, er der ikke nogen risiko for øget import som følge af tab af afsætningsmarkeder andetsteds.

(63) På baggrund af de ovenfor omhandlede faktiske omstændigheder, særlig i henseende til foranstaltninger, der er truffet af nogle af de største af de berørte fællesskabsproducenter for at hindre fremtidig import af betydelige mængder af den pågældende vare, og dumpingimportens særdeles beskedne markedsandel i 1984, er det Kommissionens opfattelse, at en sådan ændring i omstændighederne, som ville kunne føre til en situation, i hvilken dumpingimporten ville forårsage væsentlig skade for en betydelig del af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, ikke i øjeblikket kan forventes at indtræffe og kan ikke betragtes som overhængende. Endvidere har undersøgelsen ikke underbygget klagernes påstand om, at importen til Fællesskabet ville stige som følge af, at producenterne/eksportørerne i de af proceduren omfattede lande havde mistet afsætningsmarkeder i tredjelande.

E. REGIONAL TRUSSEL OM SKADE

1. IMPORT TIL IRLAND, DET FORENEDE KONGERIGE OG DANMARK

(64) I betragtning af, at:

i. producenterne i Irland, Det forenede Kongerige og Danmark sælger næsten hele produktionen (henholdsvis 95 %, 99 % og 93 %) på deres egne hjemmemarkeder, og

ii. producenter af denne vare, som har deres virksomhed andetsteds i Fællesskabet, ikke i væsentlig grad dækker efterspørgselen på hvert af disse markeder (den pågældende vare med oprindelse i andre medlemsstater tegnede sig i 1984 for en andel af det irske, britiske og danske marked på henholdsvis 4,27 %, 2,41 % og 1,16 %),

kan Irland, Det forenede Kongerige og Danmark i denne procedure anses for at være isolerede markeder efter artikel 4, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2176/84.

a. **Import til Irland**

(65) Dumpingimporten med oprindelse i Den tyske demokratiske Republik nåede i 1982 op på 13 275 tons og steg til 21 452 tons i 1983. I 1984 faldt importen til 18 038 tons, dvs. med 16 %.

De importerede varers andel af markedet udgjorde i 1982 0,85 % og i 1983 1,47 %. I 1984 faldt markedsandelen til 1,32 %.

(66) Dumpingimporten fra Spanien er ikke længere omfattet af denne procedure. Irland importerede ikke den pågældende vare fra andre tredjelande.

(67) Ud over de kendsgerninger, der allerede er redegjort for i det foregående med hensyn til en eventuel trussel om skade for Fællesskabet som helhed, er det i det foreliggende tilfælde Kommissionens opfattelse, at i betragtning af, at dumpingimportens andel af markedet i Irland er så lav, og at dumpingimporten ikke har udvist en fortsat stigning, er der ingen overhængende trussel om, at den irske erhvervsgren, der fremstiller den pågældende vare, vil blive påført væsentlig skade.

b. **Import til Det forenede Kongerige**

(68) Dumpingimporten med oprindelse i Den tyske demokratiske Republik steg fra 11 tons i 1981 til 17 977 tons i 1982 og yderligere til 56 019 tons i 1983. I 1984 udgjorde importen 52 343 tons.

De importerede varers andel af markedet var i 1981 ubetydelig og nåede i 1982 op på 0,14 %. I 1983 steg den til 0,42 %, men faldt igen i 1984 til 0,38 %.

(69) Dumpingimporten med oprindelse i Polen steg fra mindre end 60 tons i 1981 og 1982 til 13 207 tons i 1983 og yderligere til næsten 60 000 tons i 1984.

Markedsandelen for denne import var i 1981 og 1982 ubetydelig; i 1983 udgjorde den 0,10 %, og i 1984 steg den til 0,40 %.

(70) Dumpingimporten med oprindelse i Spanien er ikke længere omfattet af denne procedure. Det forenede Kongerige importerede ikke den pågældende vare fra andre tredjelande.

(71) Ud over de faktiske omstændigheder, der allerede er redegjort for i det foregående med hensyn til en eventuel trussel om skade for Fællesskabet som helhed, er det i det foreliggende tilfælde Kommissionens opfattelse, at den samlede markedsandel for dumpingimporten, som i 1984 udgjorde 0,78 %, ikke udgør en overhængende trussel om væsentlig skade for de britiske producenter.

c. **Import til Danmark**

(72) Dumpingimporten med oprindelse i Den tyske demokratiske Republik steg fra 52 tons i 1981 til 182 tons i 1982; i 1983 steg importen til 7 546 tons, men faldt igen i 1984 til 6 999 tons.

Markedsandelen for denne import var i 1981 og 1982 ubetydelig; i 1983 udgjorde den 0,62 %, og i 1984 faldt den til 0,52 %.

(73) Dumpingimporten med oprindelse i Polen steg fra 13 157 tons i 1981 til 14 495 tons i 1982; i 1983 faldt den til 11 276 tons, og i 1984 steg den igen til 18 146 tons.

Denne dumpingimports andel af markedet steg fra 1,08 % i 1981 til 1,24 % i 1982. I 1983 faldt den imidlertid til 0,92 % for derefter i 1984 at stige til 1,34 %.

(74) Danmark importerede ikke den pågældende vare fra andre tredjelande.

(75) I betragtning af, at dumpingimporten med oprindelse i Den tyske demokratiske Republik og Polen ikke har udvist en fortsat stigning, anses dumpingimportens andel af markedet for at være for lav til at udgøre en overhængende trussel om væsentlig skade for den pågældende erhvervsgren i Danmark.

2. IMPORT TIL FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND OG ITALIEN

(76) Hvad angår fællesskabsproducenterne i Forbundsrepublikken Tyskland og Italien, konstaterede Kommissionen, at de virksomheder, der ligger i disse medlemsstaters nordøstlige regioner, stort set var de eneste, der berørtes af dumpingimporten. Kommissionen undersøgte derfor, om disse regioner kunne anses for at være isolerede markeder efter artikel 4, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2176/84.

På grundlag af de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, navnlig vedrørende salget i disse regioner fra andre områder i Fællesskabet, er det imidlertid ikke muligt for Kommissionen at fastslå, at disse regioner kan betragtes som isolerede regionale markeder.

Selv om Kommissionen ikke har modtaget fuldstændige oplysninger om alle de producenter, der har deres virksomhed andetsteds i Forbundsrepublikken Tyskland og Italien uden for disse medlemsstaters nordøstlige regioner, fremgår det af de oplysninger, der i øvrigt foreligger, at begge medlemsstater kan

betragtes som regionale markeder i betragtning af, at producenterne i Forbundsrepublikken Tyskland og Italien sælger henholdsvis 93,8 % og 98,8 % af deres produktion på hjemmemarkedet, og leverancer fra andre områder i Fællesskabet tegner sig kun for en andel af markedet på henholdsvis 2,85 % og 0,19 %. Ifølge de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, havde dumpingimporten i Forbundsrepublikken Tyskland og i Italien imidlertid i 1984 kun en markedsandel på henholdsvis 0,56 % og 0,44 %, som på baggrund af ovennævnte undersøgelsesresultater anses for utilstrækkelig til at gribe ind.

F. AFSLUTNING AF PROCEDUREN

(77) Under disse omstændigheder bør proceduren vedrørende importen af Portland cement med oprindelse i Den tyske demokratiske Republik, Polen og Jugoslavien sluttes, uden at der træffes foranstaltninger.

(78) I Det rådgivende Udvalg gjorde flere medlemsstater indsigelse mod denne fremgangsmåde, og Kommissionen sluttede derfor ikke proceduren, men forelagde forslag herom for Rådet.

Da Rådet ikke traf anden bestemmelse inden for en måned, er proceduren sluttet i henhold til artikel 9, stk. 1, i forordning EØF nr. 2176/84.

(79) Klagerne blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen påtænkte at slutte denne procedure. De fremsatte derefter bemærkninger hertil over for Kommissionen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Antidumpingproceduren vedrørende importen af Portland cement med oprindelse i Den tyske demokratiske Republik, Polen og Jugoslavien sluttes.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 1986.

På Kommissionens vegne

Willy DE CLERCQ

Medlem af Kommissionen